

KÚRIA

Bfv.I.1882/2015/10. szám

A Kúria Budapesten, a 2016. év március hó 8. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a **II. rendű terhelt** védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kecskeméti Járásbíróság 11.B.8/2013/62. számú, valamint a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.20/2015/8. számú ítéletét II. rendű terheltre vonatkozó részében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Kecskeméti Járásbíróság a 2014. november 3. napján kihirdetett 11.B.8/2013/62. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, mint felbujtót [Btk. 373. § (1) bekezdés, (5) bekezdés b) pont], 2 rendbeli csalás büntetében, mint felbujtót [Btk. 373. § (4) bekezdés b) pont], 7 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében, mint felbujtót [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 7 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint felbujtót [Btk. 345. §]; ezért halmazati büntetésül két év börtönbüntetésre és a közügyektől két év eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés kétharmad része, de legkevesebb három hónap kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. Rendelkezett továbbá a polgári jogi igényről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

A védelmi fellebbezés alapján másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék a 2015. szeptember 24. napján kihirdetett

2.Bf.20/2015/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; **a** II. rendű terhelt vagyon elleni bűncselekményeit 4-4 rendbeli felbujtóként, 2-2 esetben folytatólagosan elkövetett csalás bűntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pontjára figyelemmel 2 esetben a (4) bekezdés b) pont, 2 esetben az (5) bekezdés b) pont] minősítette, a vele szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát egy év hat hónapra enyhítette, leszállította a polgári jogi igény kapcsán megállapított eljárásjogi illeték összegét és a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését a megítélt kártérítést meghaladó részében egyéb törvényes útra utasította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozatok ellen **a** II. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, amit tartalma szerint a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjára alapított.

Az indítványozó szerint védence nem követte el a terhére megállapított bűncselekményeket, mivel károkozási szándéka nem volt, az eljáró bíróságok a tényállást súlyos eljárási hibákkal terhelt nyomozás során beszerzett bizonyítékokra alapították, az elsőfokú ítélet iratellenes megállapításokat tartalmaz, az általa becsatolt okirati bizonyítékokat sem vették figyelembe.

Emellett arra hivatkozott, hogy 2014. április 3-án a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a részvétele kötelező lett volna, mivel dr. **V1.** ügyvéd az ügyben megtartott legelső tárgyaláson, 2010. szeptember 20-án **az** I. rendű terhelt kirendelt védőjét helyettesítette, majd ezt követően 2011. május 6. és 2013. június 17-e között hat tárgyaláson eljáró a IV. rendű terhelt kirendelt védője helyett. Ezt követően rendelte ki a bíróság **az** I. rendű terhelt védelmének ellátására és így vett részt 2014. január 24-én a tárgyaláson, amikor is az I. rendű terhelt terhelő vallomást tett a mindvégig tagadásban lévő IV. rendű terhelthez. Ezáltal a terheltek között érdekellentét keletkezett, és álláspontja szerint a bíróság megsértette a Be. 44. § (4) és 45. § (3) bekezdését, mivel dr. **V1.** védőt nem zárta ki az eljárásból.

Hivatkozott az indokolási kötelezettség megsértésére is, részint a tényállás körében tett megállapítások, részint az egyes bizonyítási eszközök kapcsán, emiatt megítélése szerint az elsőfokú ítélet a felülbírálatra alkalmatlan volt, és a hiányzó indokolást a másodfokú bíróság sem pótolta.

Kifogásolta, hogy a másodfokú bírói tanács elnöke az a bíró volt, aki részt vett **az** I. rendű terhelt védelmének ellátásából kizáró végzés elleni fellebbezése elbírálásában, és ezzel lényegesen sérült az I. rendű terhelt védelméhez, közelebbről a védő személyének megválasztásához fűződő törvényes joga.

Anyagi jogszabálysértésként utalt arra, hogy a tényállásban megjelölt személygépkocsik hosszabb távú használatra való megszerzése nem merítette ki a csalás törvényi tényállását, ugyanis kár nem következett be, és a terheltek szándéka a kárra nem is terjedt ki, mivel a kölcsön törlesztőrészeit fizették volna, ehhez kellő mértékű legális jövedelmük volt.

Ezért álláspontja szerint legfeljebb a maradék- bűncselekményért lehetnek felelősek; így a bíróságok tévesen minősítették a cselekményeket és ennek következtében törvénysértő joghátrányt alkalmaztak.

Mindezekre figyelemmel elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat változtassa meg és hozzon a törvénynek megfelelő határozatot, másodlagosan pedig arra, hogy az ítéletek hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságot utasítja új eljárásra a Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pont és III. a) pontjában meghatározott eljárási szabálysértésekre figyelemmel.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.

Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéleti tényállás az irányadó, ezért az indítványnak az ugyan anyagi jogszabálysértésre hivatkozó, ténylegesen azonban a bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét, és ezen keresztül a tényállást támadó részében a felülvizsgálat kizárt.

Álláspontja szerint nem valósultak meg a hivatkozott eljárási szabálysértések sem.

A kizárt védőre vonatkozóan előterjesztett indítvány kapcsán utalt arra, hogy a védő felülvizsgálati indítványt kizárólag olyan eljárási szabálysértésre alapítva terjeszthet elő, ami saját védencét érinti.

Megítélése szerint az eljárás során nem járt el kizárt bíró, mivel az elsőfokú bíróság közbenső végzése elleni fellebbezés elbírálásában eljáró másodfokú bírói tanács tagja az ügydöntő határozat elleni fellebbezés elbírálásából nincs kizárva.

Nem látta megállapíthatónak az indokolási kötelezettség megsértését sem; álláspontja szerint az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek eleget tettek, a bíróság értékelő tevékenysége nyomon követhető volt.

Végül arra utalt, hogy a jogerős ügydöntő határozatok ugyan tévesen minősítették a II. rendű terhelt cselekményeit. Arra hivatkozott,

hogy a 3/2011. számú Büntető jogegységi határozat szerint azon részesi cselekmények, amelyek több ugyanolyan, azonban a folytatólagosság körébe nem vonható tettesi alapcselekményhez kapcsolódnak, akkor sem alkotnak folytatólagos egységet, ha a részesi magatartások kifejtésére rövidebb időszakon belül került sor; azaz a részes bűncselekményeinek rendbelisége és minősítése a tettesi alapcselekményekhez igazodik. Ezért álláspontja szerint **a** II. rendű terhelt vagyon elleni cselekményei helyesen 6 rendbeli, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés ba), bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettének, valamint a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerinti csalás büntettének minősülnek, melyeket felbujtóként követett el, azonban a cselekmény törvénysértő minősítése nem eredményezett törvénysértő büntetést.

Ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat **a** II. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn (BF.1957/2015/1.).

A Legfőbb Ügyészség indítványára a védő észrevételt tett, amelyben arra utalt, hogy a Legfőbb Ügyészség megsértette a Be. 422. § (3) bekezdése szerinti, az indítványa megtételére nyitva álló tizenöt napos határidőt, ezért azt a Be. 421. § (2) bekezdésére figyelemmel a Kúriának el kell utasítani, a kizárt védőre vonatkozó hivatkozása pedig védenecse érdekeit is szolgálja, őt is érinti.

.-.-.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban megjelölt - ennek hiányában a tartalma szerinti - okokra figyelemmel bírálta felül; emellett tekintettel volt ugyanezen törvényhely (5) bekezdése alapján a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt, az indítványban nem hivatkozott feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges eljárás szabálysértésekre is.

A Kúria - a védő észrevételeire figyelemmel - elsősorban azt vizsgálta, hogy figyelmen kívül kell-e hagynia a Legfőbb Ügyészség indítványát.

A Be. 422. § (3) bekezdése valóban akként rendelkezik, hogy a más által előterjesztett felülvizsgálati indítványt a Legfőbb Ügyészség az iratokkal és nyilatkozatával együtt tizenöt napon belül küldi vissza a Kúriának.

Ebből azonban nem következik, hogy a Legfőbb Ügyészség késedelmesen megküldött indítványát el kellene utasítani, vagy mellőzni kellene.

A Be. védő által is hivatkozott 421. § (2) bekezdése szerint

ugyanis a Kúria a törvényben kizárt, az arra nem jogosulttól származó vagy az elkésett indítványt utasítja el; ez azonban nyilvánvalóan a felülvizsgálati indítványra vonatkozik.

Emellett a Kúria a legfőbb ügyész álláspontjának ismeretében is maga bírálja el a felülvizsgálati indítványt, azaz mellőzésére sincs ok.

.-.-.

Az indítványnak a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésekre történő hivatkozásai megalapozatlanok.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pontja szerint ilyen eljárási szabálysértés, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek részvétele a törvény értelmében kötelező. A Be. 45. § (1) bekezdés c) pontja szerint pedig nem lehet védő, aki a terhelt érdekével ellentétes magatartást tanúsított, vagy akinek érdeke a terheltével ellentétes, így az ilyen védő részvételével tartott tárgyalást úgy kell tekinteni, mintha azon védő nem vett volna részt.

Azonban ez az esetlegesen kizárt védő eljárása kizárólag az I. és a IV. rendű terheltet érintette a felülvizsgálati indítvány szerint is, a II. rendű terhelt védelmét nem a kizárt védő látta el.

A Kúria a Be. 423. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az eljárási szabálysértések alapján csak olyan terheltek vonatkozásában bírálhatja felül a megtámadott határozatokat, akik tekintetében felülvizsgálati indítványt terjesztettek elő (BH 2008.139.).

Mindebből következően felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett terhelttel kapcsolatos eljárási szabálysértés, mivel a felülvizsgálati indítvánnyal érintett terheltre vonatkozó bírósági eljáráson és ítéleti döntésen a felülvizsgálat nem terjeszkedhet túl; így a védő a felülvizsgálati indítványában csak olyan felülvizsgálati okra hivatkozhat, amely a saját védencét érintik.

Miután a Be. 417. § (1) bekezdés II. c) pontjára figyelemmel a terhelt javára az ügyészen és a terhelten kívül védője terjeszthet elő felülvizsgálati indítványt, más terhelt, illetve más terhelt

védője nem, **a** II. rendű terhelt védője nem hivatkozhatott alappal a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett I. és IV. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének elbírálása során elkövetett esetleges eljárási szabálysértésekre (BH 2006.42.).

Nem alapos az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó védői álláspont sem.

A Be. 258. §-ában írtakra figyelemmel a bíróság indokolásában köteles számot adni döntéshozatali tevékenységéről, a felülbíráló bíróság pedig ezt köteles ellenőrizni.

A Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontja szerinti - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértés pedig akkor valósul meg, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében a bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

A rendkívüli jogorvoslat okaként is szabályozott eljárási szabálysértés az irányadó tényállás kapcsán akkor állapítható meg, ha a jogerős ítéletben rögzített tényállás olyan ellentmondásokat tartalmaz, amelyek miatt nem állapítható meg, hogy a bíróság milyen tényállásra alapította rendelkezését, illetve milyen módon vette számba az ennek alátámasztására szolgáló bizonyítékokat (BH 2010.117., BH 2010.241.).

Ilyen hibát azonban a Kúria sem az első, sem a másodfokú ítéletben nem észlelt. A bíróságok a bizonyítékokat okszerűen és a logika szabályainak megtartásával értékelték, és döntésükről, tényfeltáró és értékelő tevékenységükről, valamint az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontjukról számot is adtak.

A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége és az értékelés eredménye pedig kívül esik ezen eljárási szabálysértés körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadását jelenti (BH 2013.10.).

A Kúria a teljesség kedvéért megjegyzi, hogy a védelem fellebbezési eljárásban előterjesztett, lényegében az indítvánnyal azonos módon megfogalmazott kifogásaival a másodfokú bíróság részletesen foglalkozott, és nem csupán a bizonyítási eljárás törvényességével, hanem a bizonyítékokkal kapcsolatban is kifejtette álláspontját.

Nem eredményezhette a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését a felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása sem, hogy a másodfokú bírói tanács elnöke az a bíró volt, aki részt vett az I.

rendű terhelt vonatkozásában a felülvizsgálati indítványt előterjesztő védőt kizáró végzés elleni fellebbezés elbírálásában.

A Be. 373. § (1) bekezdés II. b) pontja szerint ugyancsak feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés az, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

A 21. § (3) bekezdés b) pontja szerint a másodfokú eljárásból kizárt a bíró, aki az ügy első fokú elbírálásában vett részt.

Olyan rendelkezést azonban - miként arra a Legfőbb Ügyészség is helyesen hivatkozott - a törvény nem tartalmaz, amely alapján nem járhatna el az első fokú ügydöntő határozat ellen bejelentett fellebbezés elbírálásában a másodfokú bíróság azon tagja, aki az elsőfokú bíróság valamely, az ügyben korábban hozott, nem ügydöntő határozat ellen bejelentett fellebbezés elbírálásában már részt vett.

Ezért a másodfokú bíróság tanácsának elnöke tekintetében a hivatkozott kizárási ok nem valósult meg.

A Kúria a teljesség kedvéért megjegyzi azt is, hogy nem alapozza meg a Be. 21. § (1) bekezdés e) pontja szerinti elfogultság megállapítását sem az, ha a bírósági eljárás alatt a másodfokon eljáró bíró ugyanazon ügy kapcsán több elsőfokú határozat ellen bejelentett fellebbezés elbírálásában vett részt.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a terhelt bűnösségének megállapítására, a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint ugyanakkor a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, és a felülvizsgálati indítványban ez a tényállás nem támadható.

Erre figyelemmel a Kúria a megállapított tényálláshoz még annak esetleges megalapozatlansága esetén is kötve van, és a felülvizsgálat során a vitatott jogkérdések kizárólag az alapeljárásban megállapított tényállás alapján bírálhatók el. A bizonyítékok eltérő értékelésére, eltérő következtetés levonására, bizonyításra, illetve ilyen célból az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs törvényes lehetőség.

A felülvizsgálati indítvány azonban alapvetően - a törvényi tilalom ellenére - az anyagi jogszabálysértés körében is az eljáró bíróságok bizonyíték-értékelő tevékenységét és azon keresztül a tényállást támadta.

A Kúria ennek megfelelően nem foglalkozhatott érdemben a felülvizsgálati indítványban illetőleg a védői észrevételben megjelölt megalapozatlansági okokkal.

A védő mind a felülvizsgálati indítványában, mind észrevételeiben hivatkozott a nyomozás során elkövetett szabálysértésekre és arra, hogy a bíróság az eljárási hibákkal terhelt nyomozás során beszerzett bizonyítékokra alapította tényállását.

Ezen érvelés sem eredményezhette a megtámadott határozatok megváltoztatását, vagy hatályon kívül helyezését. Töretlen ugyanis a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy az, ha a bíróság a tényállás megállapításánál törvényben kizárt bizonyítékokat is elfogadott, csupán relatív eljárási szabálysértés (BH 2008.264.).

Emellett a felülvizsgálati eljárás során irányadó tényállás pontosan rögzíti, hogy a terhelteknek nem állt szándékában a gépkocsi-hitelek törlesztése, és ezekre lehetőségük sem volt. Ugyancsak rögzíti a tényállás - szemben a felülvizsgálati indítványban írtakkal -, hogy az egyes tényállási pontok kapcsán a sértetteknek mekkora összegű kár keletkezett.

Így az indítvány ezen része alapján - amely tényállás-támadásnak minősül - ugyancsak kizárt a felülvizsgálat.

Ugyanakkor mind a felülvizsgálati indítvány, mind a Legfőbb Ügyészség helytállóan hivatkozott arra, hogy az eljárási bíróságok a II. rendű terhelt cselekményeit törvénysértően minősítették.

Az irányadó tényállás szerint ugyanis az I. rendű és a II. rendű terheltek **E1-t**, III. rendű és IV. rendű terheltet arra bírta rá, hogy gépkocsikat vásároljanak meg kölcsönt felvéve, a kölcsön visszafizetésének szándéka és reális lehetősége nélkül. A **E1.** által megvásárolt három gépkocsihoz kapcsolódó kölcsön-szerződések során az **I.** Zrt.-t, a **II.** Kft.-t, valamint a **III.** Zrt.-t érte kár; a III. rendű terhelt által megvásárolt három gépkocsi kapcsán a **IV.** Zrt.-t, a **III.** Zrt.-t és az **I.** Zrt.-t érte kár, a IV. rendű terhelt pedig egy gépkocsit vásárolt meg, amelyhez a **III.** Zrt. biztosította a hitelt.

Azaz a II. rendű terhelt különböző tetteket bujtott fel különböző sértettek sérelmére megvalósított bűncselekmény elkövetésére, így ezeket a cselekményeket az eljárási bíróságok tévesen minősítették folytatólagosan elkövetett csalás bűntettének.

A 3/2011. számú Büntető jogegységi határozat alapján egyértelmű, hogy azon részesi cselekmények, amelyek a folytatólagosság körébe

nem vonható több ugyanolyan tettesi alapcselekményhez kapcsolódnak, akkor sem alkotnak folytatólagos törvényi egységet, ha a részesi magatartások kifejtésére rövidebb időszakon belül került sor. A részes bűncselekményeinek rendbelisége és minősítése a tettesi alapcselekményekhez igazodik. Ebből következően, amennyiben a felbujtó rendszeres haszonszerzésre törekedve több tettet bír rá ugyanolyan vagy hasonló egy-egy olyan bűncselekmény elkövetésére, amelynek az üzletszerűség minősítő körülménye, e minősített esetért felelősséggel csak akkor tartozik, ha az üzletszerűség a tettesi bűncselekmény tekintetében megállapítható. Egyébként a felbujtó ilyen magatartása a büntetés kiszabása körében értékelendő. A részesi cselekmény ebből következően csak annyiban büntethető, amennyiben az alapcselekmény is büntethető, és a jogi minősítés tekintetében a tettesi alapcselekmény sorsát osztja.

Azaz akkor, ha a különböző tettesek egy-egy ugyanolyan bűncselekménye nem vonható a folytatólagosság körébe, nem értékelhető folytatólagos bűncselekményként a részeseknek ezen tettesek nem folytatólagos alapcselekményéhez kapcsolódó cselekvősége sem.

Erre figyelemmel a II. rendű terhelt vagyon elleni cselekményei helyesen 6 rendbeli, a Btk. 373. § (1) bekezdésében felvett és a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerinti csalás büntettének, továbbá a Btk. 373. § (1) bekezdésében felvett és a (3) bekezdés a) pontja szerinti csalás büntettének minősülnek, melyeket felbujtóként követett el.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján azonban a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

Emellett a Be. 423. § (4) bekezdése alapján a Kúria a megtámadott határozatot - az eljárási szabálysértések kivételével - csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.

Az indítvány azonban a téves minősítést részint a megalapozatlansági ok vezette vissza, részint pedig a hibás minősítés azért sem képez felülvizsgálati okot, mert a kiszabott büntetés a helyes minősítéshez képest sem törvénysértő, mivel az az ehhez igazodóan irányadó büntetési tételkereten belüli.

A Kúria mindezekre figyelemmel - miután olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amelyre az indítványozó nem hivatkozott és amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján

hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a II. rendű terheltre vonatkozó részében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria végzése elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja.

Az ismételt indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel.

Budapest, 2016. március 8.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, Dr. Csák Zsolt s.k. előadó bíró, Dr. Soós László s.k. bíró

*A kiadmány hitelével:
TóthLné
bíróági tisztviselő*